

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Olomouc-tržnice-filharmonie
Autor: Bc. Natálie Zdražilová
Akademický rok 2023/2024 – zimní semestr

V diplomním projektu se Natálie vrací do své rodné Olomouce, kde si vybrala dlouholeté místní téma nové filharmonie. Citlivě vnímá, že krajské město i přes letitou snahu nemá důstojný kulturní objekt odpovídající současným potřebám. Chce nabídnout do celospolečenské diskuse svůj pohled. Cením si tohoto přístupu, kdy je architekt účasten společenské diskuze a vnímá skutečné problémy svého města.

Cílem její práce však není jen návrh domu, ale rovněž jeho urbanistické zapojení do kontextu města. Natálie hledá své místo v kontextu nedokončeného zeleného pásu, který má ambici definovat historické jádro. Formálně se inspirovuje regulačním plánem z roku 1930. Definuje pět chybějících celků, kterým připisuje rozdílné charakter a dynamiku. Chybějící místa na zeleném pásu se stávají svébytnými celky s vlastní náplní a atmosférou. Jedna z lokalit má kromě krajinářských ambicí i urbanistickou rovinu. Je to jižní brána do města. Zelený pás je zde zcela přerušen, otevřená porušená struktura má charakter periferie a bezradnost potvrzuje neukotvená budova opuštěné, ale nádherné městské tržnice. Je jasné, že budoucí budova filharmonie se může stát důležitým úhelným kamenem integrující místo zpět do organismu města.

Urbanistický návrh je logickým průsečíkem prostorových limitů. Nepřekvapí, ale je logickou odpovědí.

Soliterní budova filharmonie dotváří náměstí a navazuje dialog s městskou tržnicí. Sympatický koncept vzájemné inspirace, který bohužel není nikde v práci podrobněji zdokumentován. Líbí se mi inspirace tržnicí a použití cihel, ale je škoda, že tyto vazby a inspirace nejsou v práci více rozebrány. Měřítkový vztah obou budov jejich struktura a rytmus se napotkávají na žádném výkrese. Rovněž vztah k nově doplněnému parku není nikde zdokumentován, a přitom je zelený pás zásadním vztažným elementem celého konceptu. Tady si projekt postačí s pouhou 2D situací a to je málo.

Jednoduché a přímočaré řešení horizontálního vrstveného domu působí sympaticky a adekvátně k historickému kontextu budovy. Otevřenost parteru a jeho vrstvení v podobě podloubí je uživatelsky příjemné a historicky tradiční. Těžký sokl nesoucí transparentní hmotu sálu vytváří harmonické napětí. Dům působí klidným a sebevědomým dojmem. Tento dialog tradice a soudobé abstrakce se mi líbí a je jen škoda, že Natalie víc neodkryla, co jí k takovému řešení přivedlo. Rád bych nahlédl pod pokličku a dešifroval složení receptu a nebyl pouze v rovině konzumenta. O to více, že se jedná o diplomní projekt.

Koncept vnitřního veřejného prostoru, společně s formou domu v domě je příjemně velkorysý a současně nepostrádá čitelnost a lidské měřítko. Přesto se nemohu ubránit pocitu, že některé vnitřní prostory prostě zbyly a nemají žádnou vnitřní logiku a hierarchii. Určitou bezradnost odráží i stylizované vizualizace s historickými postavami, i když nepostrádají uměleckou ambici a nadhled autorky.

V architektonické praxi je schopnost komunikovat svůj návrh zásadním parametrem. Navrhování z uživatelské perspektivy a schopnost hovořit srozumitelným jazykem etablojeme profesi architekta ve společnosti, jako oboru, který odpovídá na celospolečenské otázky a není pouze uměleckou exhibicí.

Přeji Natálii více vůle a chuti při zkoumání architektury, přeji větší zaujetí a sílu pro překonávání překážek, tak aby její architektura byla víc syntetická a homogenní.

Práci hodnotím jako přínosnou a inspirativní. Věřím, že i přes mé drobné výhrady se práce stane důležitým vkladem do diskuse o rozvoji této části Olomouce a bude silným začátkem její profesní kariéry.

Projekt hodnotím známkou C.

Doc. ing. arch. Boris Redčenkov
V Praze 02.02. 2024